

HANYECZ ISTVÁN (Stefanicus Hungaricus Firkász)

Ablakok, fotók

(átirat) szonett

A lét dermedt meg. A kinti világon,
havas tájon a tél fogcsikorgató.
Egy lélek, annyi sincs a fázós utcákon,
bent meleg van, kényelmes, andalító.

Álmosan megakad szemem a fákon:
mily szép a fehér, telet hozó, szűz hó!
Kertem téli ruhát öltött e napon, csillogó
szépet. Szikrát szór, villogó.

Árván sárgult bogyók lógnak fagyosan,
dacolnak zord széllel-jéggel. Az ugaron
a hajnali látványt képekben rögzítem.

Cirmos cica hízeleg kitartón,
bundája selymes, dorombol lábamon. –
Verslistás barátaim, üdvözletem.

Őserők. Emlékezés egy cunamira

Amikor bősziült őserők birokra keltek,
vadon ők taroltak, pusztítottak, öltek.
Ember pusztult, megsemmisült az élet,
cunamik söpörtek el gondtalan létet.

Emlékek az régmúltból, most fájó képek,
tíz esztendő telt el, begyógyulatlan sebek...
Újra itt a parton, ahol most csend honol,
élesen, hirtelen, minden fülembé zakatol.

Pillanat műve volt az egész, vad fájdalom,
a holdsugár sétál itt velem és magányom.
Egyedül sétálok az esti fényben a parton,
csillagfények gyúlnak messzi horizonton.

Emberiség, ébredj végre, lásd be: tenni kell,
büntetlenül élni nem lehet, most lépni kell!
Óvjuk hát Földünket jövő nemzedékeknek,
hogy majd unokáink is boldogan itt éljenek!

Mennyi kérdés kísér e magányos sétámon,
csendesen morajlik a tenger, esti szeánszon.
Békítőn csendre inti a fájó múltnak hangját,
simogatón szelíd hangon feledteti zord arcát.

Farsangi bálba

Nagyon szép név ez a Borbála:
bor is, bál is, meg Borbála is.
Barátnóm hív farsangi bálba,
boszorkánytáncot járnék én is.

Vidám karnevál

Búg, berreg busók kelepelője.
Sokácok kifordított bundákba?
Telet, törököt űznek Dunába...
Farsangnak bolondos karneválja.

Zarándok zenészek

Zarándok zenészek zárdában zenélnek,
Tavasszal Zorbát járnak görög szirének.
Zümmögve méhek zajongnak kertekben,
kikelet éled, zöldell, zuhogó cserjésben.

Zsémbes öregúr

Ma zselétől fénylik hajad, Zsó,
Csak zsörtölődsz, úgy sem figyelsz rám.
Egy zsémbes öregúr vagy, drágám!
Oké, lesz neked kávéhoz zserbó.

Zseraldin

Zseraldin zsörtölődik hevesen,
zsúrlófű beleragadt hajába.
Zsolti haja zsíros lett, szabadba'
zsibongtak zsúpfedeles teleken.

Zseraldina Zsigában

Zseraldina hajt zsemleszínű Zsigában,
Zselés haja égnek áll, zsaruk nyomában.
Zsibbadt keze-lába az örült hajszában,
Zsebre vágott kézzel várták zsákutcában.

Züllött zombik

Tavaszi nap ragyog a zafirkék színű égben,
zuhogó záporosó zúdul zöldellő mezőben.
Zegzugos tájon züllött zombik zúgolódnak,
zamatos rügyeket éhes zebrák falatoznak.

Régi álom

Ujjaid között lassan peregnek az évek,
alázatosan hajtasz főt az idő múlásának.
Igen, hosszú földi élet pereg itt szépen,
megölel sok kedves emlék s megpihen.

Emlékszel? Mikor egy liszteszsák kiszakadt,
ujjad és homlokod lisztes lett a kamrában,
amikor lehajoltunk, és szedtük fel a lisztet,
úgy igaz, sütni akartunk jó, finom kenyeret.

Ennyi év múltán előttem állsz lisztesen...
Igaz, akkor ott, gyerekfejjel, jót nevettem,
kacagnék ma is szép emlékeimmel együtt,
de ez már múlt, csak beteljesületlen álom.

Gondtalan fiatalság

Évei a rövid kamaszkornak gondtalanok.
Ilyenkor álmodunk mi izgalmas jövőkről,
mozdul az élénk fantázia, az ismeretlenbe.
Sokszor ébredünk rózsaszínű álom-kertben,
majd felébredve eloszlik ez a vonzó képzelet,
s lassan leolvad a máz erről a csábító világról.
Ekkor a valóság éberén mozdul a tetem felett,
ahol ott vár a mindennapok kemény kihívása,
és elszáll az álom a kémény füstjével együtt.
Kiáltok: heuréka! Ébren vagyok.

Pista karácsonya

Pisztrángot kértem karácsonyra,
Parádés menüt hét órára,
Ünnepi asztal terítve vár,
Családunk papot is ide vár.

Karácsonynak napjai peregnek,
Délután meséket vetítenek,
Pöttyös Panni kalandjait adják,
Pista kedvenc filmjét újra játsszák.

Gondúzó este

gondúzó este
mikor csend ül a tájra
csillagok gyúlnak

Zenebohóc

haiku csokor

Néma csendben ül
bohóc, az est kedvence,
fellépésre kész.

Arca kifestve,
nagyra szabott ruhája,
színes cipője.

Tus és dobpergés,
bohócunk porondra lép,
csetlik-botlik ő.

Trombitát próbál
ügyes zenebohócunk,
kicsik kedvence.

Fogja hangszerét,
szól az „Il silenzio”,
vastaps jutalma.

Női szentek

haiku csokor

Aranyat ígér
szobrászkéznek munkája
hosszú nap után.

Akt szoborcsoport
vágynak szent kötelével
csábít alkotót.

Sok női szentek
őrzik hős történelmünk
arany korszakát.

Örömtől repes,
megkoszorúzva álmat,
hírnevet remél.

Egy gyönyörű akt.
Vágynak megkoszorúzva
csiszolt márványban.

Fagyosszentekkor
virágba borult kertem.
Bolondos tavasz...